

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

A7-0197/2010

14.6.2010

JELENTÉS

a fiatalság munkaerőpiacra való bejutásának, valamint a gyakornoki, szakmai gyakorlati és gyakorlati képzési lehetőségek előmozdításáról
(2009/2221(INI))

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

Előadó: Emilie Turunen

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	6
VÉLEMÉNY A KULTURÁLIS ÉS OKTATÁSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	6
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	6

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a fiatalság munkaerőpiacra való bejutásának, valamint a gyakornoki, szakmai gyakorlati és gyakorlati képzési lehetőségek előmozdításáról (2009/2221(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lisszaboni Stratégia értékelésére (SEC(2010)0114),
- tekintettel az „Új munkahelyekhez szükséges új készségek: A munkaerő-piaci és a képzettségi igények előrejelzése és összehangolása” című bizottsági közleményre (COM(2008)0868),
- tekintettel az új munkahelyekhez szükséges új készségekről szóló bizottsági közleményéhez (SEC(2008)3058) mellékelt bizottsági szolgálati munkadokumentumra,
- tekintettel a „Közös elkötelezettség a foglalkoztatásért” című bizottsági közleményre (COM(2009)0257),
- tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatra (COM(2008)0426),
- tekintettel az Új munkahelyekhez szükséges új készségek: A munkaerő-piaci és a képzettségi igények előrejelzéséről és összehangolásáról szóló, 2009. március 9-én Brüsszelben elfogadott tanácsi következtetésére,
- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre¹,
- tekintettel a fiatalok oktatásban, foglalkoztatásban és a társadalomban való teljes körű részvételének elősegítéséről szóló bizottsági közleményre (COM(2007)0498) és az ahhoz mellékelt, a fiatalok foglalkoztatásáról szóló bizottsági munkadokumentumra (SEC(2007)1093),
- tekintettel az EU-ban az esélyegyenlőség és a megkülönböztetésmentesség terén elért előrehaladásról (a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelv átültetése) szóló, 2008. május 20-i állásfoglalására,
- tekintettel az „EU ifjúsági stratégiája: befektetés és az érvényesülés elősegítése – Megújított nyílt koordinációs módszer a fiatalok előtt álló kihívások és lehetőségek kezelésére” (COM(2009)0200) című bizottsági közleményre,
- tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének

¹ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvről szóló 2008. április 2-i jogalkotási állásfoglalására¹,

- tekintettel a fiatalok tanulási mobilitásának előmozdításáról szóló bizottsági zöld könyvre (COM(2009)0329),
- tekintettel a 2009. novemberi, a foglalkoztatásról szóló 2009. évi bizottsági jelentésre,
- tekintettel a Bizottság számára készült, „Új munkahelyekhez szükséges új készségek: most kell cselekednünk” című független jelentésre, mely tanácsokat és kulcsajánlásokat fogalmaz meg a kezdeményezésnek az EU jövőbeli 2020-as növekedési és munkahelyteremtési stratégiájával összefüggésben történő továbbfejlesztéséről (2010. február),
- tekintettel a Bizottság megbízásából az Ifjúság Program keretében készült, „A munkához vezető utak: a fiatalok munkaerő-piaci integrációjának jövőbeli igényei és aktuális gyakorlatai” című, valamint a „Fiatalok a foglalkoztatásban és a munkanélküliségben: gondolatok az ifjúság jobb munka-erőpiaci integrációjáról” című független jelentésre (Ifjúság zárójelentés, 2008. szeptember);
- tekintettel a „Fiatalok és a munka” című, 2007. márciusi Eurofound-tanulmányra,
- tekintettel „A karriertanácsadás szakmiasítása: gyakorlati kompetenciák és képzési útvonalak Európában” című 2009. márciusi Cedefop-tanulmányra,
- tekintettel az „Európa jövőjéhez szükséges készségek: foglalkoztatási készségek szükségleteinek előrejelzése” című 2009. májusi Cedefop-tanulmányra,
- tekintettel az európai szakoktatás és szakképzés: a szakoktatás és szakképzés modernizációja című szintézisjelentésről szóló 2009. decemberi, negyedik Cedefop-jelentésre,
- tekintettel a „Jó kezdet? Átmenetek a fiatalok munkaerőpiacán az OECD-országokban” című, 2008. novemberi 2008. évi OECD foglalkoztatási kilátásokra,
- tekintettel a fiatalok oktatásban, foglalkoztatásban és társadalomban való részvételének elősegítését célzó, 2008. márciusi Európai Ifjúsági Paktumra,
- tekintettel az Anne-Charlotte Bailly, német állampolgár által a „Generation P” nevében benyújtott, a tisztességes gyakornoki állásokról, valamint a fiatalok európai munkaerőpiachoz való megfelelő hozzáféréséről szóló 1452/2008 számú petícióra,
- tekintettel az Európai Bíróság C-555/07. sz. ügyben hozott, az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tiltásának elvéről szóló 2010. januári ítéletére,
- tekintettel 2010. május 20-i, „ Egyetemek és vállalkozások párbeszéde: új partnerség

¹ HL C 137E., 2010.5.27., 68. o.

az európai egyetemek modernizálásért” című állásfoglalására¹,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 156. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A7-0000/2010),
- A. mivel a gazdasági válság hatására az Európai Unió tagállamaiban a munkanélküliség aránya jelentősen megemelkedett; mivel ez a jelenség a fiatalokat egyes esetekben aránytalanul sújtotta; mivel a munkanélküliek aránya a fiatalok körében a munkanélküliség átlagánál erőteljesebben emelkedik; mivel 2009. decemberében az Európai Unióban több mint 5,5 millió 25 év alatti fiatal, azaz a fiatalok 21,4%-a volt munkanélküli, ahhoz a paradoxonhoz vezet, hogy bár a népesség előregedése miatt a biztosítási rendszerek nélkülözhetetlen pilléreinek a fiataloknak kellene lenniük, eközben a gazdaság perifériájára szorulnak;
- B. mivel a fiatalok előtt kevés lehetőség áll arra, hogy állandó és szabályos foglalkoztatást találjanak; mivel a fiatalok főként atipikus, igen rugalmas, bizonytalan foglalkoztatási formák (marginális részmunkaidő, ideiglenes vagy határozott idejű foglalkoztatás stb.) keretében lépnek be a munkaerő-piacra, és alacsony annak a valószínűsége, hogy ez az első lépés az állandó foglalkoztatás irányába,
- C. mivel úgy látszik, hogy a gyakornoki és szakmai gyakorlati lehetőségeket gyakrabban veszik igénybe a munkáltatók a szabályos foglalkoztatás kiváltására azzal, hogy kihasználják a fiatalok munkaerőpiacra való belépése előtt álló akadályokat; mivel a tagállamoknak foglalkozniuk kell a fiatalok kihasználásának e formáival és azokat ténylegesen fel kell számolniuk,
- D. mivel a foglalkoztatásról szóló 2009-es rendkívüli prágai uniós csúcstalálkozón elfogadott tíz intézkedésből négy az oktatással, szakképzéssel, az egész életen át tartó tanulással, a gyakornoksággal, a mobilitás lehetővé tételével és a munkaerőpiac igényeinek és az igényelt készségek jobb előrejelzésével foglalkozik,
- E. mivel a fiatalok munkanélkülisége és alulfoglalkoztatása súlyos szociális és gazdasági terhet ró a társadalomra, melynek következményei közé tartozik a gazdasági lehetőségek elszalasztása, az adózói kör lemorzsolódása – mely megghiúsítja az infrastruktúra és a közszolgáltatások fejlesztését szolgáló beruházásokat –, a szociális jóléti kiadások növekedése, az oktatási és képzési beruházások kihasználatlansága, valamint a hosszú távú munkanélküliség és társadalmi kirekesztés kockázata,
- F. mivel a jelen generáció által okozott hatalmas államadósságokat a fiatal generációknak kell csökkenteniük,
- G. mivel a gazdasági és demográfiai előrejelzések alapján az Európai Unióban a következő évtizedben mintegy 80 millió új álláslehetőség jön létre, melyek nagy részének betöltéséhez magasan képzett munkaerőre van szükség; mivel az Európai Unió egészére

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0187.

vetítve a foglalkoztatottak aránya a magas szintű képzettséggel rendelkezők között 85%, a középszinten képzetteknél 70%, míg az alacsony képzettségűek körében 50%,

- H. mivel a gazdasági növekedés létfontosságú a munkahelyteremtéshez, hiszen a nagyobb gazdasági növekedés több foglalkoztatási lehetőséget teremt; emlékeztet arra, hogy Európában az új munkahelyek több mint 50%-át a KKV-k teremtik,
- I. mivel az oktatásból a munkavégzésbe való, valamint a különböző munkahelyek közötti átmenet időszakai az egész Európai Unióban strukturális kihívást jelentenek a fiatalok számára; mivel a szakmai gyakorlatok igen pozitív hatást fejtenek ki a fiatalok álláshoz jutására, főleg akkor, ha lehetővé teszik a professzionalizmus és a szakmai készségek közvetlenül a vállalkozásokon belüli megszerzését,
- J. mivel az oktatási programokat jelentős mértékben javítani kell, miközben ösztönözni kell az egyetemek és vállalkozások közötti partnerségeket, a hatékony gyakorlati képzési rendszereket, a szakmai előmenetelhez szükséges kölcsönöket és a munkáltatók képzésbe való befektetését,
- K. mivel a fiatalok a munkaerőpiacra való belépés során és a munkahelyek leépítése során szintén sokszor szembesülnek életkor alapján való hátrányos megkülönböztetéssel; mivel a fiatal nők a férfiaknál nagyobb valószínűséggel kerülnek szembe munkanélküliséggel és szegénységgel, vagy azzal, hogy bizonytalan és be nem jelentett tevékenységekben foglalkoztatják őket; mivel másfelől a jelenlegi gazdasági válságban a munkanélküliség a fiatal férfiakat sújtotta a legkomolyabban, mivel a fogyatékkal élő fiatalok még nagyobb akadályokba ütköznek a munkaerő-piaci beilleszkedésben,
- L. mivel a tisztességes munka átsegíti a fiatalokat a társadalmi függőség helyzetéből az önellátásba, segít kitörniük a szegénységből és lehetővé teszi számukra a társadalomban való aktív részvételt gazdasági és szociális értelemben egyaránt; mivel bizonyos tagállamokban a jogszabályok életkor alapján történő diszkriminációt alkalmaznak a fiatalok jogainak kizárólag életkoron alapuló korlátozása által, például az Egyesült Királyságban az alacsonyabb minimálbér a fiatalok számára, a Revenu de solidarité activehoz való korlátozott hozzáférés Franciaországban és csökkentett munkanélküliségi ellátás Dániában, amelyek mindegyike elfogadhatatlan és kontraproduktív annak ellenére, hogy céljuk az lenne, hogy a fiatalokat munkához juttassák, mivel lehetetlenné teszi a fiatalok számára, hogy gazdaságilag független életet kezdjenek, különösen a fiatalok magas munkanélküliségi arányával járó válság idején;
- M. mivel a lisszaboni stratégia fiatalokra és a szakképzés korszerűsítésére (VET) vonatkozó referenciaértékei nem teljesültek maradéktalanul,
- N. mivel az uniós munkaerőpiacok általános stratégiája a rugalmas biztonság, amelynek céljai a következők: rugalmas és megbízható szerződések, egész életen át tartó tanulás, aktív munkaerő-piaci politikák és szociális biztonság; mivel – sajnálatos módon – ezt a stratégiát sok országban korlátozó módon értelmezték, ami révén a „rugalmasság” szem elől tévesztette a holisztikus megközelítést, valamint a foglalkoztatási és szociális biztonságot,
- O. mivel a demográfiai változás következtében 2020-tól súlyos szakemberhiány fogja sújtani

az európai gazdasági térséget és ennek kialakulását csak megfelelő oktatás, képzés és továbbképzés hátráltathatja,

- P. mivel a KKV-k – mind számuk, mind pedig a munkanélküliséggel szembeni küzdelemben betöltött stratégiai funkciók révén – fontos szerepet játszanak az európai gazdaságban,
1. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tanúsítsanak jogokon alapuló megközelítést a fiatalok és a foglalkoztatottság kérdéséhez. A fiatalok tisztességes munkájának kvalitatív szempontjai nem kerülhetnek veszélybe, és az erőfeszítések középpontjában a munkajogi alapelőírásoknak és a munka minőségéhez kapcsolódó egyéb feltételeknek – úgy mint a munkaidő, a minimálbér, a szociális biztonság, valamint a foglalkoztatás-egészségügy és -biztonság – kell állniuk;

Több és jobb munkahely teremtése és befogadás a munkaerőpiacra

2. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy határozzon meg olyan foglalkoztatási stratégiát az Európai Unió számára, mely a pénzügyi eszközök és a foglalkoztatási szakpolitikák egyesítésével megelőzi a munkanélküliek számának növekedését és nagyra törő referenciaértékeket határoz meg a fiatalok foglalkoztatása tekintetében; erőteljesen sürgeti, hogy a munkahelyekre vonatkozó stratégiában külön összpontosítsanak a környezetbarát és a szociális gazdaságban elhelyezkedő munkahelyek kialakítására, eközben pedig biztosítsák, hogy a Parlamentet bevonják a döntéshozatali folyamatba;
3. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok – például környezettechnológiai képzések biztosítása révén – környezetbarát munkahelyeket hozzanak létre;
4. felkéri a tagállamokat, hogy hozzanak létre olyan, hatékony ösztönzőket a fiatalok számára – például foglalkoztatási támogatásokat vagy biztosítási hozzájárulást –, amelyek jó élet- és munkakörülményeket biztosítanak; a köz- és magánszektor munkaadóinak bátorítására, hogy alkalmazzanak fiatalokat, ruházzanak be mind a fiatalok számára való munkahelyteremtésbe, mind pedig folyamatos képzésükbe és szakképzettségük munka mellett történő emelésébe, valamint a fiatalok vállalkozói törekvéseinek támogatásába; rámutat a kisvállalkozások különleges szerepére és jelentőségére a szaktudás és hagyományos know-how tekintetében; bátorítja a fiatalok nemrégiben létrehozott európai mikrofinanszírozási eszközhöz való hozzáféréseinek biztosítását;
5. hangsúlyozza a vállalkozói oktatás fontosságát az új foglalkoztatási típusokhoz szükséges készségek megszerzése szerves részeként;
6. felkéri a tagállamokat, hogy a fiatalok képzése terén alkalmazzanak nagyra törő politikát;
7. felkéri a Bizottságot, hogy az új, fejlődésben lévő stratégiai ágazatokban – az iskolák, egyetemek, vállalkozások és szociális partnerek közötti partnerségekkel kapcsolatos pozitív tapasztalatok figyelembe vételével – mozdítson elő és támogasson néhány kísérleti projektet, amelyek keretében a fiatalokra – különösen a nőkre – irányuló tudományos és technológiai és foglalkoztatásorientált, képzést író, a vállalkozásoknál az innováció és a versenyképesség javítása céljából, e célból ösztöndíjakat, gyakornoki jogviszonyokat, nem atipikus munkaszerződéseket alkalmazva;

8. sürgeti az egyetemeket, hogy idejekorán vegyék fel a kapcsolatot a munkáltatókkal és tegyék lehetővé a hallgatók számára, hogy elsajátítsák a munkaerőpiacon szükséges készségeket;
9. felszólítja a tagállamokat, hogy a növekedés megvalósítása és – különösen a fiatalok számára – új munkahelyek megteremtése érdekében vizsgálják meg a gazdaság élénkítésére irányuló, olyan széles körű intézkedések lehetőségét, mint az adócsökkentés, valamint a KKV-kre háruló adminisztratív terhek csökkentése;
10. reméli, hogy a fiatalok sikeresen felhasználják majd a mikrohitel lehetőségét; úgy véli, hogy az induló vállalkozások alapítói számára következetes és hozzáértő tanácsadást kell nyújtani;
11. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a fiatalok tisztas befogadását és érdemi foglalkoztatásukat biztosító, befogadó és célzott munkaerő-piaci szakpolitikákat, többek között ösztönző hálózatok, pénzügyi támogatással kísért gyakornoki lehetőségek – azért, hogy a gyakornok a gyakornoki lehetőség helyéhez közel költözhessen és ott élhessen –, nemzetközi karriercentrumok és az egyéni tanácsadásra szolgáló, különösen olyan területekkel foglalkozó ifjúsági központok létrehozásán keresztül, mint például a kollektív szervezés és a gyakornoksággal kapcsolatos jogi szempontok ismerete;
12. elismeri, hogy a fiatalok nehezen jutnak a saját vállalkozás alapításához és fejlesztéséhez szükséges pénzügyi eszközökhöz; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy hozzanak intézkedéseket, amelyek megkönnyítik a fiatalok pénzügyi eszközökhöz való hozzáférését és a vállalkozói közösséggel együttműködve készítsenek mentorálási programokat fiatalok számára a vállalkozások alapítása és fejlesztése tárgyában;
13. felkéri a tagállamokat, hogy innovatív projekkel járuljanak hozzá az iskolából kimaradó tanulók kompetenciáinak fejlesztéséhez és készítsék fel az iskolából kimaradó tanulókat a munkaerőpiacra;
14. felszólítja a tagállamokat, hogy a képzési rendszerek kiigazítása során tervezzék be az iskolák és a vállalkozások közötti korai együttműködést. úgy véli, hogy az oktatási programok kidolgozásába be kell vonni a helyi és a körzeti hatóságokat, mivel ők tartanak fenn hálózatokat a munkáltatókkal és ismerik azok igényeit;
15. felhívja a Bizottságot, hogy bővítse az Európai Szociális Alap pénzügyi kapacitását és biztosítsa jobb felhasználását, valamint hogy az alap pénzeszközeinek legalább 10%-át különítse el a fiatalokra irányuló projektekre és könnyítse meg az alaphoz való hozzáférést; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ne veszélyeztessék a kis és innovatív projektek menetét kiterjedt ellenőrzésekkel, és vizsgálják felül az olyan programok hatékonyságát és hozzáadott értékét, mint a „Cselevő ifjúság” (Youth in Action) a fiatalok számára biztosítható álláslehetőségek tekintetében; sürgeti a tagállamokat, hogy javítsanak a fiatalokra irányuló szakpolitikáik célzottságán;
16. sürgeti a tagállamokat, hogy a strukturális munkanélküliség elleni küzdelemre szolgáló megfelelő eszközként rangsorolják előre a vállalkozások és oktatási intézmények együttműködését;

Oktatás és átmenet az oktatásból a foglalkoztatásba

17. felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák a korai iskolaelhagyás mértékének csökkentését célzó erőfeszítéseiket a lemorzsolódás 2012-ig 10%-ra való csökkentésére vonatkozó, az Európa 2020 stratégiában kitűzött célkitűzés elérésének érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy a korai iskolaelhagyás és az analfabetizmus megfékezésére vegyék igénybe az intézkedések széles skáláját, pl. az egy osztályban tanulók számának csökkentését, segítségnyújtást az olyan tanulók számára, akik anyagilag nem engedhetik meg maguknak a kötelező tanulmányok befejezését, erősítsék meg a tantervek gyakorlati irányultságát, minden iskolában mentorok bevezetését, a korai iskolaelhagyók azonnali nyomon követő rendszerének felállítását; kiemeli Finnországot, mely az új iránykeresés lehetőségét velük együtt tanulmányozva sikerrel csökkentette a korai iskolaelhagyók arányát; felkéri a Bizottságot a bevált gyakorlatok cseréje projektjének koordinálására;
18. felhívja a tagállamokat, hogy javítsák oktatási rendszerük munka világával való kapcsolódásait és hozzanak létre a képzettségi és szakosodási igényeket előrejelző rendszereket;
19. sürgeti annak biztosítását, hogy minden gyermek a kezdetektől fogva megkapja a számára szükséges támogatást, különösen pedig a beszédproblémákkal küzdő vagy másféle fogyatékkal élő gyermekek célzott támogatását kell garantálni annak érdekében, hogy a lehető legtöbb oktatási és munkalehetőség álljon nyitva előttük;
20. felhívást intéz a több és jobb ipari tanulói programért; hivatkozik a szakoktatáson és szakképzésen belüli duális rendszerekkel kapcsolatos pozitív tapasztalatokra például Németországban, Ausztriában és Dániában, ahol a rendszert a fiatalok oktatásból foglalkoztatásba való átmenete fontos részének tekintik; felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák a gyakornoki rendszereket és ösztönözzék a vállalatokat, hogy a fiatalok részére még válság idején is biztosítsanak képzési lehetőségeket; hangsúlyozza a megfelelő képzés jelentőségét a magasan képzett munkaerő biztosítása céljából, melyre a vállalatoknak a jövőben szükségük lesz; hangsúlyozza, hogy a tanonckodás nem helyettesítheti a rendes munkát;
21. felhívást intéz a jobb és biztos gyakornoki lehetőségekért; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy – a COM(2007)0498 számú közleményben szereplő elkötelezettséget követően, miszerint “a gyakornokságok tekintetében javasolni fogja az Európai Minőségi Charta kezdeményezését” – készítse el a Gyakornokok Európai Minőségi Chartáját, amely megállapítja a gyakornokságok tekintetében a minimális normákat oktatási értékük biztosítására és a kizsákmányolás elkerülésére, figyelembe véve azt, hogy a gyakornoki állások az oktatás részét képezik és nem helyettesíthetik a valódi munkahelyeket. Ezekbe a minimális normákba bele kell foglalni a munka leírásának vázlatát vagy a szükséges kvalifikációkat, a gyakornokság időkorlátját, egy juttatásminimumot, amely a gyakornoki munka helyszínének megélhetési költségein alapul, és amely megfelel a nemzetközi szokásoknak, a biztosítást az adott munkaterületen, betegségbiztosítást a szociális normákkal összhangban, és a kérdéses oktatási programmal való egyértelmű kapcsolatot;
22. felszólítja a Bizottságot, hogy szolgáltatson minden egyes tagállam gyakornoki lehetőségeiről az alábbiakat tartalmazó statisztikákat:

- a gyakornoki lehetőségek száma,
- a gyakornoki lehetőségek időtartama,
- a gyakornokok részére biztosított szociális juttatások,
- a gyakornokok részére kifizetett juttatások,
- a gyakornokok korcsoportjai,

továbbá végezzen összehasonlító vizsgálatot az uniós tagállamokban létező különféle gyakornoki rendszerekről;

23. felhív minden tagállamot a szabályoknak való megfelelés nyomon követésére;
24. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre európai rendszert az ipari tanulóként és gyakornokként megszerzett ismeretek és készségek tanúsítására és elismerésére, amely segíti és növeli a fiatal munkaerő mobilitását;
25. arra szólít fel, hogy a fiatalokat védjék meg azon munkáltatóktól – az állami és magánszektorban egyaránt – akik szakmai gyakorlaton, ipari tanulóként vagy gyakornokként alacsony költséggel vagy költségmentesen fedezhetik a munkáltatók fontos és alapvető szükségleteit, kihasználva a fiatalok tanulási hajlandóságát, anélkül, hogy esélyt adnának számukra, hogy a jövőben teljes jogú alkalmazottak lehessenek;
26. hangsúlyozza, hogy fontos elősegíteni a fiatalok foglalkoztatási és képzési mobilitását a tagállamok között, és hogy növelni kell az EU-ban meglévő képesítések, ismeretek és diplomák elismerését és átláthatóságát; megkettőzött erőfeszítéseket kér az egész életen át tartó tanulás európai képesítési keretrendszerének, valamint a szakoktatás és szakképzés európai minőségbiztosítási referenciakeretének kidolgozásához, és kéri a Leonardo de Vinci program megerősítését;
27. felszólítja a tagállamokat, hogy gyorsítsák meg a nemzeti képesítési keretek harmonizációját az európai képesítési keretrendszerrel (EQF) annak érdekében, hogy a fiatalok mobilitása fokozódjon a képzés és a munka területén;
28. hangsúlyozza a magánszektor oktatási szolgáltatóinak szerepét, mivel a magánszektor rendszerint innovatívabb a tanfolyamok megtervezésében, és rugalmasabb azok megtartását illetően;
29. felszólítja a tagállamokat, hogy a gyakornokság, a munkatapasztalat-szerzés és az ipari tanulói szolgálat során tegyék elérhetővé a fiatalok számára a teljes foglalkoztatást és a betegbiztosítást, és adott esetben támogassák biztosítási járulékaik egy részét,
30. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az ipari tanulói, gyakornoki és szakmai gyakorlati programokat integrálják a társadalombiztosítási rendszerekbe;
31. felszólítja a tagállamokat az általános és a középiskola közötti pályaválasztási rendszer megerősítésére, hogy segítséget nyújtsanak a fiataloknak és a családoknak a valódi készségeknek, képességeknek, törekvéseknek ténylegesen megfelelő képzési lehetőségek kiválasztásában, ekként csökkentve a későbbi pályaelhagyások vagy kudarcok kockázatát;

32. elismeri, hogy a válság idején a fiatalok az oktatáshoz fordulnak, és ebben ösztönözni is kell őket; felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák az oktatáshoz való egyenlő hozzáférést mindenki számára azáltal, hogy garantálják a megfelelőképp finanszírozott oktatáshoz való minimumjogot a bölcsődétől az egyetemig, valamint a fiatal diákok számára a pénzügyi támogatás biztosításával; felkéri a tagállamokat, hogy még többet fektessenek bele az oktatásba és a képzésbe, még ha jelenleg adóügyi és szociális akadályokkal kell is szembenézniük, hogy a lehető leggyorsabban hajtsák végre az európai képzési keretrendszert és szükség esetén hozzanak létre nemzeti képesítési keretrendszert;
33. emlékeztet arra, hogy a koppenhágai folyamat célja, hogy az embereket a széles körben (pl. az iskolában, a felsőoktatásban, a munkahelyen vagy magántanfolyamokon) rendelkezésre álló szakképzési lehetőségek igénybevételére ösztönözze;
34. felhívja a Bizottságot, hogy bővítse ki az oktatást és a készségek fejlesztését támogató uniós programokat, úgy mint az egész életen át tartó tanulás, az Európai Szociális Alap, a Marie Curie és az Erasmus Mundus fellépések és a természettudományos oktatással kapcsolatos kezdeményezés;
35. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a fiatalokkal foglalkozó nemzeti munkacsoportokat az oktatási rendszer és a munkaerőpiac közötti erőteljesebb koherencia, valamint a készségekbe való befektetés terén a kormányzat, a munkáltatók és az egyének közötti erőteljesebb és közös felelősség előmozdításának biztosítására; felszólítja a tagállamokat, hogy minden iskola számára biztosítsanak tanácsadó testületet az oktatásból a munkaerőpiacra való átmenet megkönnyítésének elősegítése, valamint az állami és magánszereplők közötti együttműködés előmozdítása céljából;
36. rendkívül fontosnak tartja a képzés és oktatás rendszerének a dinamikusán változó munkaerőpiachoz, illetve az új szakmák iránti kereslethez való igazítását;
37. úgy véli, hogy a nyelvtanulás alapvető fontosságú a fiatalok munkaerő-piaci hozzáféréseinek megkönnyítéséhez, valamint mobilitásuk és az esélyegyenlőség előmozdításához;

Alkalmazkodás az egyén és a munkaerőpiac igényeihez

38. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lássák el a fiatalokat információkkal a munkaerő-piaci keresletről, feltéve, hogy megfelelő felülvizsgálati mechanizmusokat vezetnek be a foglalkoztatásban beálló fejlemények nyomán követésére; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat olyan, egész életciklusra vonatkozó szakpolitikák és stratégiák kialakítására, amelyekben az oktatás és a foglalkoztatás szorosabb integrációja valósul meg, a biztonságos átmenet kulcsszerepet játszik, és melyekben megvalósul a munkaerő folyamatos készségfejlesztése a kulcskészségek munkaerő-piaci igényekkel összhangban álló megszerzése érdekében;
39. felszólítja a Bizottságot, hogy a fiatalok mobilitásának támogatása érdekében fokozzák a szakképesítések – beleértve a nem iskolarendszerű tanulást és a munkatapasztalatot – elismerésére vonatkozóan folyó munkáját;

40. felszólítja a tagállamokat, hogy segítsék elő a nem formális és informális tanulás kereteiben megszerzett képesítések elismerését, hogy a fiatalok számára lehetővé tegyék az egyéb képzések és kompetenciák munkakereséskor szükséges igazolását;
41. a szakképzés fokozott támogatására és megbecsülésére szólít fel;
42. sürgeti a Bizottságot, hogy a szociális partnerekkel közösen vizsgálja felül rugalmas biztonsági stratégiáját annak érdekében, hogy az átmenet biztonságának a napirend élére való tűzése mellett kínáljon a fiataloknak mobilitási lehetőségeket és könnyebb hozzáférést; kiemeli, hogy társadalombiztosítás nélkül a rugalmasság nem jelent fenntartható megoldást a fiatalok munkaerő-piaci problémái elleni küzdelemben, ellenkezőleg, csupán a fiatalok munkajogi és biztosítási jogai kijátszásának módja,
43. felhívja a tagállamokat, hogy a fiatalokra vonatkozó nemzeti foglalkoztatási stratégiájukban szerepeltessék mind a négy rugalmas biztonsági komponenst, nevezetesen:
- a) rugalmas és megbízható szerződési feltételek,
 - b) a készségek folyamatos fejlődését biztosító átfogó, egész életen át tartó képzési, gyakornoki vagy tanulási programok,
 - c) hathatós, aktív munkaerő-piaci politikák, melyek középpontjában a készségek, a minőségi foglalkoztatás és a befogadás áll,
 - d) hatékony munkaerő-mobilitási mechanizmusok;
 - e) olyan társadalombiztosítási rendszerek, melyek a rugalmasságra való kényszerítés helyett megadják a fiataloknak az átmenet biztonságát a különféle foglalkoztatási helyzetek, a munkanélküliség és a foglalkoztatás, valamint a képzés és a foglalkoztatás között;
 - f) a munkavállalói jogok garantálását eredményesen ellenőrző mechanizmusok;
44. felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy minőségi munkahelyek biztosításával előzzék meg a fiatalokat fenyegető „bizonytalansági csapdát”; felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy a létező nemzeti jogszabályok alapján a Bizottsággal együttműködésben hozzanak létre és vezessenek be jobb normákat az alacsony minőségű vagy bizonytalan munkakörökben dolgozók védelmére;
45. sürgeti a Bizottságot, hogy végezzen a fiatalok munkanélküliségével és a generációk közötti igazságosság hosszú távú hatásaival kapcsolatos felmérést;
46. hangsúlyozza, hogy erőteljes és strukturált szociális párbeszédre van szükség valamennyi munkahelyen a fiatalok kizsákmányolástól és az időszakos munkával gyakran járó bizonytalanságtól való megóvása érdekében; hangsúlyozza, hogy a szociális partnereknek foglalkozniuk kell a fiatal munkavállalókkal és sajátos szükségleteikkel;
47. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek többet az „Esélyegyenlőség a foglalkoztatásban” irányelv helyes átültetésének és hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében, mely irányelv megtiltja az életkoron alapuló megkülönböztetést; úgy véli,

hogy sokkal többet kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy mind a munkavállalók, mind a munkáltatók tisztában legyenek az említett jogszabály szerinti jogaikkal és kötelezettségeikkel;

48. felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy hajtsanak végre stratégiákat a fiatalok munkával kapcsolatos jogaikról és a munkaerőpiacba való integrációjukhoz vezető különböző alternatív útvonalokról történő tájékoztatására és felvilágosítására;
49. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék a munka világa és a képzés közötti közeledést, például az elméleti tényanyagot a gyakorlati tapasztalattal összekötő, duálishoz hasonló képzési formák kialakítása érdekében, hogy biztosítsák a szükséges – akár általános, akár különleges – készségek összességét; felkéri továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fektessenek be a szakképzésre (VET), szakmai tanulmányokra és vállalkezési ismeretekre irányuló tájékoztatási kampány támogatásába annak érdekében, hogy az ilyen képzéseket többé ne „rossz választásként”, hanem olyan lehetőségként fogják fel, amellyel betömhetők a munkaerőpiacon a műszaki állások terén fennálló foglalkoztatási rések, továbbá annak érdekében, hogy az európai gazdaságot ismét felvillanyozzák;
50. felhívja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy aktív foglalkoztatási politikák révén továbbra is vegyenek részt a fiatalok munkaerőpiachoz való hozzáférését erősítő programok kidolgozásában és megvalósításában, különösen egyes olyan régiókban és ágazatokban, ahol a fiatalok munkanélküliség aránya magas;
51. felhívja a tagállamokat, hogy enyhítsék a fiatalok munkanélkülisége által az e generációk nyugdíjjogosultságára gyakorolt hatást és az iskolai idők nagyvonalú beszámításával ösztönözzék a fiatalokat arra, hogy sokáig járjanak iskolába;
52. felkéri a szociális partnereket, hogy fokozzák a fiatalok társadalmi párbeszédben való részvételhez való jogokról történő tájékoztatására irányuló erőfeszítéseiket és erősítsék a munkaképes korú népesség e nagy csoportjának érdekképviseleti szervekben való részvételét,

Hátrányok és diszkrimináció

53. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a fiatalokra vonatkozó nemzeti joganyagot és különösen a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmódról szóló irányelven (2000/78/EK) alapuló nemzeti jogszabályokat ne arra használják, hogy megkülönböztetést alkalmazzanak a fiatal munkavállalók szociális juttatásokhoz való hozzáférése tekintetében; úgy véli, hogy sokkal többet kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy mind a munkavállalók, mind a munkáltatók tisztában legyenek az említett jogszabály szerinti jogaikkal és kötelezettségeikkel;
54. kéri a tagállamokat, hogy gondoskodjanak megfelelő kezdeményezésekről a fogadó ország nyelve megtanulásának, a származási országban megszerzett képesítések elismerésének, a kulcskompetenciákhoz való hozzáférésnek a biztosítása céljából annak érdekében, hogy ily módon lehetővé tegyék a társadalmi integrációt és a munkaerő-piaci részvételt;

55. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak megfelelő és jobb gyermekgondozási létesítményekről – például napközis iskolákról a fiatal szülők számára és elfogadható áron –, ezáltal lehetővé téve a fiatal szülők – különösen az anyák – számára, hogy részt vehessenek a munkaerőpiacon;
56. kéri, hogy a tagállamok által a fiatal szülők részére – akár a gyermekgondozás, akár az bölcsődék keretében – biztosított segítség legyen elégséges szintű annak érdekében, hogy ez ne tartsa vissza az érdekelteket a munkaerő-piaci részvételtől;
57. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a válság által érintett ágazatokban a fiatal munkanélküli férfiakra összpontosító, rövid távú kezdeményezést, nem tévesztve szem elől a fiatal nők által a munkaerő-piaci hozzáférés tekintetében tapasztalt problémákat;
58. felhívja a tagállamokat, hogy vezessenek be megerősítő intézkedéseket az olyan fiatalok érdekében, akik a munkaerőpiac fiatalokat alulfoglalkoztató ágazataiban dolgoznak, a korábbi, életkor alapú megkülönböztetés következményeinek leküzdése és a valóban sokszínű munkaerőbázis elérése érdekében, és a körülményeket az ésszerűség alapján mindenkor igazítsák hozzá a sajátos igényű fiatalokhoz; rámutat a megkülönböztetés elleni küzdelemben a megerősítő intézkedésekkel elért jó eredményekre;
59. szorgalmazza a fogyatékkal élők számára történő célzott programok kidolgozását, biztosítva ezáltal a munkaerő piacra való bejutásuk esélyeinek növelését;
60. hangsúlyozza, hogy nagyon fontos a művészeti – film-, tánc- és színművészeti vagy cirkuszi előadó-művészeti – iskolákba járó, ilyen képzéseken részt vevő fiatalok gyakornoki időszakának és mobilitásának támogatása;
61. úgy véli, hogy meg kellene erősíteni a különböző – többek között szociális, kulturális és sporttal kapcsolatos – területeken folyó önkéntes programok támogatását;
62. sürgeti a különböző ipari ágazatokat, hogy a vállalkozásokon és a szervezeteken belül hozzanak létre generációk közötti partnerségeket annak érdekében, hogy aktív tudáscsere valósuljon meg, és hogy a különböző generációk tapasztalatai alkotó módon egyesüljenek;
63. elismeri a fiatalok pénzügyileg függetlenné válása képességének fontosságát, és felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak egyénileg minden fiatalnak egy tisztességes jövedelmi szintet, mely biztosítja számukra a gazdaságilag független élet megteremtésének lehetőségét;
64. kéri a tagállamokat, hogy hatékonyan segítsék a fiatalokat – amennyiben ezt igénylik – különösen szakmai döntéseikben, jogaik megismerésében, valamint a minimális jövedelmükkel való gazdálkodásban;

Unió szintű stratégiák és irányítási eszközök

65. javasolja, hogy a Tanács és a Bizottság álljon elő egy európai ifjúsági garanciával, mely biztosítja, hogy legfeljebb négy hónapos munkanélküliséget követően az Európai Unió valamennyi fiataljának felkínálható legyen munkahely, szakmai gyakorlati hely, kiegészítő képzési vagy munkával kombinált képzési lehetőség;

66. üdvözlí az Európa 2020-stratégia meghatározása irányába történt előrehaladást, sajnálja azonban, hogy a lisszaboni stratégiát és főként az Európai Ifjúsági Paktumot sem követte nyilvános és átlátható értékelés, beleértve a fiatalokra vonatkozó referenciaértékeket, valamint sajnálja, hogy a szociális partnerek, a civil társadalom és az ifjúsági szervezetek nem kaptak elég konzultációs lehetőséget az Európa 2020stratégia kidolgozásának folyamata során;
67. felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be a fiatalokra vonatkozó új, kötelező érvényű referenciaértékeket, és vizsgálják is meg ezeket; felkéri a Bizottságot a már meglévő ifjúsági referenciaértékek és az Ifjúsági Garancia – jobban részletezett, különösen nem és korcsoportok szerinti bontásban készülő statisztikai adatok alapján történő – évenkénti értékelésére, eredmények és előrehaladás elérése érdekében;
68. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy egyezzenek meg a fiatalok foglalkoztatásának területén folytatott munka továbbfejlesztett kormányzati és tájékoztatási eszközeiben és hozzák létre azokat;
69. javasolja egy állandó uniós ifjúsági munkacsoport létrehozását, az ifjúsági szervezetek, a tagállamok, a Bizottság, a Parlament és a szociális partnerek részvételével, mely nyomon követi a fiatalok foglalkoztatottságának alakulását, lehetővé teszi ágazatokon átívelő szakpolitikák létrehozását, lehetővé teszi a bevált módszerek megosztását és új szakpolitikákat kezdeményez;
70. rámutat arra, hogy fontos bevonni a fiatalokat az oktatási és képzési politikák kialakításába annak érdekében, hogy fokozottan figyelembe lehessen venni szükségleteiket; e tekintetben javasolja, hogy a Bizottság konzultáljon a nemzeti ifjúsági tanácsok képviselőivel a fiatalok prioritásairól;
71. felhívja a tagállamokat a szakpolitikák fiatalokra gyakorolt hatásának értékelésére, a fiatalok valamennyi folyamatba való bevonására és a témakörhöz kapcsolódó szakpolitikák felügyeletére szolgáló ifjúsági tanácsok létrehozására;
72. felszólítja az európai intézményeket, hogy szolgáljanak jó példával a fizetés nélküli gyakornokságra vonatkozó hirdetményeik weboldalaikról való eltávolításával, és
- fizessenek egy minimális összeget a gyakornoki munka helyszínének megélhetési költségei alapján,
 - fizessék ki a társadalombiztosítással kapcsolatos ellátást minden gyakornokuk számára;
73. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

INDOKOLÁS

Miután a gazdasági hanyatlás miatt ugrásszerűen megnőtt a munkanélküliség a 27-tagú EU-ban, egyértelmű, hogy ez a fiatalokat aránytalanul nagy mértékben sújtotta. Napjainkban a 25 év alatti fiatalok körében 5,5 millió állástalan, ami 21,4%-os munkanélküliségi rátának felel meg, mely kétszerese az általános munkanélküliségi rátának. Sajnos az idő sem hoz enyhülést az európai fiatalok életében: a munkanélküliségi ráta várhatóan tovább nő.

A fiatalok munkanélkülisége Európa egyik legégetőbb problémája. Azt kockáztatjuk, hogy egy egész generáció kerül a társadalomból kirekesztésre, miközben az Európai Unió gazdasági és szociális jövőjével játszunk.

A fiatal korosztályt sújtó munkanélküliség komoly szociális és gazdasági költségeket ró társadalmainkra, mivel nem csak a gazdasági növekedés lehetőségeinek csökkenését vonja magával, de az adófizetői körnek az infrastruktúra- és a közszolgáltatási beruházások csökkenéséhez és a szociális jóléti kiadások növekedéséhez vezető lemorzsolódását, a szociális jóléti kiadások emelkedését, valamint az oktatási és képzési beruházások kihasználatlanságát is. Európa fiatalsága kihasználatlan emberi erőforrások kincsesládája. A gazdasági és szociális kilátások azonnali cselekvésre szólítanak fel.

A munkaképes kor munkanélküliséggel kezdése hosszan gyógyuló személyes sebeket ejt. Tanulmányok egyértelműen kimutatták, hogy a munkanélküli fiatalok későbbi életük során is sokat szenvednek ennek káros hatásaitól. A fiatal korban jelentkező munkanélküliség megnöveli a hosszú távú munkanélküliség kockázatát, és a későbbi életben elérhető jövedelemre is kedvezőtlen hatással van. Ezen túlmenően a munkanélküliség emelkedése magával vonja a szegénység, a betegség, a bűnözés és az öngyilkosságok arányának növekedését is. Nem fogadhatjuk el, hogy az európai ifjúságot kirekesszék a társadalomból.

A fiatalok munkaerőpiacra való bejutását és a független felnőtt élet megkezdését gátló akadályok nem egyedül a gazdasági válságnak tudhatók be. A nyolcvanas évek óta fordítunk komolyabb figyelmet az ifjúság által tapasztalt munkaerő-piaci akadályokra. Néhány tény jól megvilágítja a probléma kiterjedését:

A fiatal munkavállalók körében nem csak gyakoribb a munkanélküliség, mint a felnőtteknél, de sokkal többen dolgoznak rosszabb minőségű, bizonytalan, átmeneti munkakörökben, alacsonyabb jövedelem és alacsonyabb szociális biztonság mellett. Ezen túlmenően a fiatal munkavállalók gyakran alacsonyabb foglalkoztatás-egészségügyi és –biztonsági színvonalat tapasztalnak, és így 50%-kal nagyobb eséllyel válnak munkahelyi baleset áldozatává, mint tapasztaltabb munkatársaik.

A jó hír az, hogy rengeteget nyerhetünk azzal, ha sikerül integrálnunk a fiatalokat a munkaerőbázisba és a társadalomba. A fiataloknak szóló több és jobb munkahely támogatásának számos pozitív kihatása van: az egész társadalomban és gazdaságban érezteti multiplikátor-hatását, fellendíti a beruházásokat és a fogyasztói keresletet, valamint stabilabb és szorosabb kötelékeket sző a generációk között. Végül, de nem utolsósorban: a tisztességes munkahely és a befogadás átsegíti a fiatalokat a társadalmi függőség helyzetéből az önállóságra, segít a szegénység elől való megmenekülésben, és lehetővé teszi számukra a társadalomban való aktív részvételt.

Valamennyi tagállamnak intézkednie kell, és a munkanélküliség problémája ellen nemzeti jellegzetességeket tükröző szakpolitikai prioritások és stratégiák felállításával kell küzdenie. Ugyanakkor azonban az Európai Uniónak is össze kell fognia közös stratégiák kidolgozásában. A fiatalságot sújtó kihívások megoldásához integrált és következetes hozzáállás szükséges, amely egyesíti a mikro- és makroszintű beavatkozást, a munkaerő-piaci keresletet és kínálatot helyezi fókuszpontjába, és egyszerre foglalkozik a munkaerő mennyiségével és minőségével. Oktatási, pénzügyi, foglalkoztatási és szociális politikák egységes elegyére van szükség.

Az új munkahelyekbe, oktatásba és képzésbe, erősebb társadalombiztosítási rendszerekbe, dinamikusabb munkaerőpiacba és a tisztességes munkába való gazdasági és politikai beruházás segítségével átformálhatjuk az európai munkaerőpiacot, és átalakíthatjuk a jelenlegi tendenciákat, hogy azok az ifjúság szebb jövője irányába mutassanak.

Tűzzük az ifjúság kérdését politikai napirendünk élére. Feleljünk meg a kihívásnak. Tegyük az „elveszett generációt” a „remény generációjává”.

27.4.2010

VÉLEMÉNY A KULTURÁLIS ÉS OKTATÁSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

a fiatalok munkaerőpiachoz való hozzáféréseinek elősegítéséről, valamint a szakmai gyakornoki, kezdő gyakornoki és szakmai képzési státusz megerősítéséről (2009/2221(INI))

Előadó: Katarína Neved'alová

JAVASLATOK

A Kulturális és Oktatási Bizottság felkéri a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

- A. mivel a foglalkoztatásról szóló 2009-es rendkívüli prágai uniós csúcstalálkozón elfogadott tíz intézkedésből négy az oktatással, szakképzéssel, az egész életen át tartó tanulással, a gyakornoksággal, a mobilitás lehetővé tételével és a munkaerőpiac igényeinek és az igényelt készségek jobb előrejelzésével foglalkozik,
 1. úgy véli, hogy az oktatás és a képzés kulcsfontosságú a fiatalok munkaerő-piaci integrációjához, és hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a formális és nem formális oktatást egyaránt magában foglaló, egész életen át tartó tanulási programokat mindenki számára hozzáférhetővé tegyék, és az embereket felruházzák az „Új munkahelyekhez szükséges új készségek” című közleményben ismertetett készségekkel és kompetenciákkal; emlékeztet arra, hogy az alapvető ismeretek és az általános műveltség megszerzése kulcsfontosságú a szakmai mobilitás szempontjából;
 2. emlékeztet arra, hogy a koppenhágai folyamat célja, hogy az embereket a széles körben (pl. az iskolában, a felsőoktatásban, a munkahelyen vagy magántanfolyamokon) rendelkezésre álló szakképzési lehetőségek igénybevételére ösztönözze;
 3. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az összes fiatal szilárd alapot képező alapkészségekkel ruházzák fel, ami elengedhetetlen az egész életen át tartó mobilitás elősegítéséhez és ahhoz, hogy a fiatalok megfelelhessenek a munkaerő-piaci változásoknak, valamint a felmerülő új gazdasági és társadalmi igényeknek;

4. úgy véli, hogy a nyelvtanulás alapvető fontosságú a fiatalok munkaerő-piaci hozzáféréseinek megkönnyítéséhez, valamint mobilitásuk és az esélyegyenlőség előmozdításához;
5. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy előmozdítsák a vállalkozást és segítsék a fiatalokat a saját vállalkozásuk elindításában, valamint hogy népszerűsítsék és kiterjesszék „az Erasmus fiatal vállalkozóknak” programot; ezért az oktatási intézményekben uniós tájékoztatási kampányt javasol, amely a vállalkozással, a kezdőtőkével, a vállalkozás indításával kapcsolatos adózással és a folyamatos képzési támogatással foglalkozik;
6. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok – például környezettechnológiai képzések biztosítása révén – környezetbarát munkahelyeket hozzanak létre;
7. szorgalmazza a fogyatékkal élők számára történő célzott programok kidolgozását, biztosítva ezáltal a munkaerő piacra való bejutásuk esélyeinek növelését;
8. hangsúlyozza a vállalkozói oktatás fontosságát, az új foglalkoztatási típusokhoz szükséges készségek megszerzése szerves részeként;
9. alapvető fontosságúnak tartja az oktatás és a munka világa közötti partnerségek létrehozását, és felszólít a tanárok, munkavállalók, diákok és fiatal vállalkozók mobilitásának és a rendelkezésükre álló nyelvtanulási lehetőségek az Erasmus program kiterjesztése általi javítására;
10. hangsúlyozza, hogy új uniós szintű kezdeményezésekre vagy programokra van szükség a fiatalok a felsőoktatási rendszer és a vállalati szektor közötti mobilitásának fokozására;
11. felszólítja a tagállamokat, hogy gyorsítsák meg a nemzeti képesítési keretek harmonizációját az európai képesítési keretrendszerrel (EQF) annak érdekében, hogy a fiatalok mobilitása fokozódjon a képzés és a munka területén;
12. támogatja az iskolai tananyag szerves részeként szakmai gyakorlatok biztosítását, lehetőséget adva a tanulók számára készségek elsajátítására és munkatapasztalat megszerzésére, ezáltal elősegítve későbbi munkaerő-piaci beilleszkedésüket; hangsúlyozza a gyakornoki állások oktatási funkcióját és azt, hogy ezek nem helyettesíthetnek munkahelyeket;
13. rendkívül fontosnak tekinti a tantervhez szorosan kapcsolódó kezdő gyakornoki programok kialakítását és biztosítását, mivel ezek lehetőséget nyújtanak arra, hogy valaki megszilárdítsa készségeit és csupán némi korábbi gyakorlattal és képzéssel munkába állhasson; úgy véli, hogy a tisztességes anyagi juttatásokkal járó kezdő gyakornoki programok szükséges eszközt jelentenek az oktatás és a munka egyesítésére, mivel egyes programok a sikeres kezdő gyakornokságot követően 70%-os elhelyezkedési arányt mutatnak;
14. üdvözli a felsőoktatásért felelős európai minisztereknek a bolognai folyamatról (2020) szóló 2009. április 28-29-i találkozóján született eredményt, amelynek értelmében – az egész életen át tartó tanulással kapcsolatos szakpolitikák jobb végrehajtásának módjaként – szorosabb partnerségre szólítanak fel a hatóságok, a felsőoktatási intézmények, a

diákok, a munkáltatók és a munkavállalók között;

15. felszólítja a tagállamokat, hogy segítsék elő a nem formális és informális tanulás kereteiben megszerzett képesítések elismerését, hogy a fiatalok számára lehetővé tegyék az egyéb képzések és kompetenciák munkakereséskor szükséges igazolását;
16. úgy véli, hogy a gyakornokok számára megfelelő képzést kell biztosítani, és e munkahelyi képzésnek nem csupán a kompetenciák és készségek, hanem a hivatástudat elsajátításának eszközeül is kell szolgálnia; támogatja az oktatás és a munka közötti kapcsolat erősítését, és javasolja, hogy a digitális kompetenciák, az új technológiák, a tudományos ismeretek és a nyelvtudás kapjanak központi szerepet az oktatásban;
17. felszólít a gyakornoki tevékenységek és munkaszerződések szorosabb nyomon követésére a mindennemű, például a gyakornoki időtartammal való visszaélés megakadályozása érdekében;
18. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi gazdasági hanyatlás egyedülálló lehetőséget szolgáltat az azon politikák felülvizsgálatához és azon programok megerősítéséhez, amelyek elősegítik a fiatalok munkaerőpiacokhoz való hozzáférését;
19. a szakképzés fokozott támogatására és megbecsülésére szólít fel;
20. hangsúlyozza, hogy nagyon fontos a művészeti – film-, tánc és színművészeti vagy cirkuszi előadó-művészeti – iskolákba járó, ilyen képzéseken résztvevő fiatalok gyakornoki időszakának és mobilitásának támogatása;
21. emlékeztet arra, hogy az új EU 2020 stratégia központi szerepet tölt be a polgárok foglalkoztathatóságának javításában; mivel célkitűzéseinek elérésében a fiatalok kulcsszerepet töltenek be, és ez az egyik leginkább érintett csoport, elengedhetetlennek tartja, hogy jobb oktatást és képzést biztosítsanak számukra és ösztönözzék őket ennek kihasználására; kiemeli, hogy az uniós költségvetés hangsúlyát át kell helyezni, hogy az EU költségvetési prioritásai összhangban álljanak az EU 2020 stratégiában előtérbe állított politikai prioritásokkal;
22. felhívja a tagállamokat, hogy a fiatalok érdekében vezessenek be pozitív intézkedést a munkaerőpiac azon területein, ahol részvételük alacsony;
23. úgy véli, meg kellene erősíteni a különböző – többek között szociális, kulturális és sporttal kapcsolatos – területeken folyó önkéntes programok támogatását;
24. rámutat arra, hogy fontos bevonni a fiatalokat az oktatási és képzési politikák kialakításába, annak érdekében, hogy fokozottan figyelembe vegyék szükségleteiket; e tekintetben javasolja, hogy a Bizottság konzultáljon a nemzeti ifjúsági tanácsok képviselőivel a fiatalok prioritásairól;
25. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden intézkedést az iskolából kimaradó tanulók magas számának csökkentése érdekében, ekként lehetővé téve a tanulók számára, hogy olyan kiegészítő készségekre tegyenek szert, amelyek megkönnyítik munkaerő-piaci beilleszkedésüket;

26. rendkívül fontosnak tartja a képzések és oktatások rendszerének a dinamikusan változó munkaerőpiachoz, illetve az új szakmák iránti kereslethez való igazítását;
27. rendkívül aggasztónak tartja a munkanélküliek növekvő számát a fiatalok körében, különösen a jelenlegi gazdasági válság idején; arra sürgeti a tagállamokat, hogy biztosítsák azt, hogy a munkaerőpiacok legyenek minél rugalmasabbak annak érdekében, hogy azok, akik tanulmányaik vagy képzésük utolsó szakaszába jutnak, könnyen találjanak munkát és válthassanak munkahelyet;
28. kiemeli a digitális és médiaműveltség beemeléseinek fontosságát az oktatás minden szintjén és e folyamat folytatását a gyakornoki programokban, annak érdekében, hogy minden polgárban kialakuljanak a digitális készségek;
29. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a fiatalok számára az ipar által igényelt készségek kialakításához szükséges eszközöket, annak érdekében, hogy az oktatás vagy képzés befejeztével több lehetőségük legyen az elhelyezkedésre.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	27.4.2010
A zárószavazás eredménye	+: 25 -: 4 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Maria Badia i Cutchet, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marco Scurria, Joanna Senyszyn, Timo Soini, Emil Stoyanov, Hannu Takkula, László Tőkés, Marie-Christine Vergiat, Milan Zver
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Liam Aylward, Ivo Belet, Oriol Junqueras Vies, Hans-Peter Martin, Iosif Matula
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Vicky Ford

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	2.6.2010
A zárószavazás eredménye	+: 42 -: 1 0: 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Regina Bastos, Edit Bauer, Jean-Luc Bennaïmias, Mara Bizzotto, Milan Cabrnoc, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Frédéric Daerden, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Richard Falbr, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Liisa Jaakonsaari, Martin Kastler, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Öry, Siiri Oviir, Konstantinos Poupakis, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Georges Bach, Raffaele Baldassarre, Jürgen Creutzmann, Marielle Gallo, Joe Higgins, Franz Obermayr, Antigoni Papadopoulou, Evelyn Regner, Birgit Sippel, Emilie Turunen
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	Rosa Estaràs Ferragut, Oldřich Vlasák